

SACRIFICI.®

ÍNDEX

PRESENTACIÓ DEL PROJECTE

SINOPSIS

DIRECCIÓ/DRAMATÚRGIA

ESCENOGRAFIA

VESTUARI

IL·LUMINACIÓ

SO

PRODUCCIÓ

AJ. DIRECCIÓ/PRODUCCIÓ

INTÈRPRETS

COMPANYIA

PRESSUPOST

ANNEXOS

CONTACTE

PRESENTACIÓ DEL PROJECTE

A vegades confonem l'admiració amb l'amistat.

A vegades creiem que ens hem enamorat d'una persona, quan en realitat el que ens enamora és allò que fa, allò que representa.

Potser perquè té aquell do que voldríem tenir nosaltres, i no tenim per molt que ens hi esforcem. Ens emmirallem i ens fascinem amb les persones que nosaltres voldríem ser.

I, a vegades, això fa que els jutgem massa durament: Quan es desvien del camí que nosaltres creiem que han de seguir, quan no aprofiten tot el potencial que tenen, quan creiem que s'estan equivocant.

I, a vegades, decidim actuar perquè això no passi, perquè vegin el seu error i rectifiquin, i facin el que nosaltres estem convençuts que estan obligats a fer.

Encara que no ho vulguin.

Perquè potser ells també voldrien ser un altre, i portar una altra vida, i allò d'ells que tant ens agrada a nosaltres, els hi ho impedeix.

Però és difícil entendre que algú no vulgui viure la vida que a tu t'agradaria tenir. Sobretot si aporten bellesa i felicitat amb el seu art i coneixement.

I, només a vegades, allà hi ha un "amic" disposat a fer el que calgui perquè no t'equivoquis. Perquè, en el fons, això és el que fa un bon amic, no?

Sergi Pompermayer.

SINOPSIS

Sacrifici és un espectacle de text de creació que ens parla del Nil, un prometedor pintor jove que està vivint un punt d'inflexió en la seva vida, que s'està plantejant com ha de ser el seu futur.

Dubta entre una vida convencional amb la seva novia Lara i feines de supervivència, o deixar-ho tot per dedicar-se plenament a pintar.

La Lara ens parla d'aquesta majoria silenciosa que vol treballar per viure feliçment. Mai sortirà al diari per haver fet res extraordinari, malgrat el viure en societat i tenir un discurs propi pot ser el més extraordinari i poètic que pot existir.

La companyia de El Eje, durant la seva trajectòria, sempre ha tingut una especial fixació amb aquests tipus de personatges: la Lara.

El retorn del Marc, un amic de tota la vida que admira l'obra i el talent del Nil, i l'aparició de la Mia, una sensual cambra disposada a fer el que sigui per triomfar en el món de la música punk, provocaran un seguit de canvis en la vida del Nil, que ell no serà capaç de controlar.

DIRECTOR/DRAMATURGIA

SERGI POMPERMAYER

Debuta com a autor dramàtic l'any 1997 amb Zowie (XXV Premi Ciutat d'Alcoi) estrenada al Teatre Lliure sota la direcció de Lluís Homar i de la qual s'han fet posteriors muntatges a Portugal, Irlanda i Mèxic.

El mateix any escriu el text de l'espectacle Àngels al Teatre Tivoli de Barcelona amb direcció de Ricard Reguant. El 1998 dirigeix una lectura dramatitzada d'El Sexe dels Objectes al Teatre Nacional de Catalunya. El 2001 estrena Refugiats al Teatre Nacional de Catalunya amb direcció de David Plana, i l'any 2009 s'estrena a la República Txeca.

El monòleg Un Pare Emprenyat dirigit per Josep Julien el 2003 al Mercat de les Flors. El 2005 Cafè al Teatre Artenbrut. L'any 2007 Canguelis per la Companyia Vol-Ras, amb direcció de Jordi Puntí, amb gira per Espanya i Miami. Top Model per la Companyia Per-Versions, amb direcció de Pep Cruz, estrenada el 2009 al Festival Temporada Alta i posterior gira per Catalunya i temporada a Madrid i València. Co-escriu amb Julio Manrique Llum de Guàrdia (2011) estrenada al Teatre Romea de Barcelona. El 2012 estrena Oddi al Teatro del Arte de Madrid, sota la direcció de Paco Montes, i posterior gira per Espanya.

Escriu i dirigeix New Order, que s'estrena a la Sala Flyhard l'any 2014. Altres textos teatrals inèdits són Schmetterling, 2, Nebraska i Livia.

Com a guionista ha escrit per Plats Bruts, La Sagrada Família, Porca Misèria, La Riera i Ask Lara (Premi Emmy 2012 a la millor sèrie d'animació infantil). Ha sigut coordinador de guions a Jet Lag, co-creador de L'Un Per l'Altre i de Lo Cartanyà.

ESCENOGRAFIA

LAURA CLOS "CLOSCA"

Llicenciada en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport per l'INEFC de Barcelona el 2007. Llicenciada a l'Institut del Teatre de Barcelona en l'especialitat d'Escenografia l'any 2013.

Màster en Lighting Design "Disseny d'Il·luminació Arquitectònica" a la UPC, finalitza el setembre del 2015.

Del Goethe Institut ha rebut la beca beca Agata Baum de Bernis signant un conveni per col·laborar al Teatre de l'Òpera d'Stuttgart i treballant amb Anna Viebrock.

És membre cofundador de la companyia teatral Projecte Ingenu, de la qual n'és l'escenògrafa. Actualment està treballant en el muntatge "Yerma" que es representarà al Teatre Akademia el Març del 2017.

Ha treballat com a escenògrafa en muntatges com: "Romeu i Julieta" representat a la Seca, gener 2017; "El llibre de les bèsties" del Teatre Lliure, octubre 2016; "Fang i Setge" al Teatre Victòria, febrer 2016; "La Monyos" al Teatre del Raval, desembre 2014; "El Bon Lladre", al Teatre Lliure, Festival Grec 2014; "Els Pastorets de Paco Mir" al Teatre Poliorama, novembre 2014.

Ha estat l'escenògrafa de la Jove Companyia del Teatre Nacional de Catalunya, dissenyant escenografia, il·luminació i vestuari.

Com a ajudant, ha treballat en: "Frank V", Teatre Lliure, escenografia de Pep Duran, abril 2015; "No feu bromes amb l'amor", Teatre Nacional de Catalunya, escenografia de

Quim Roy, gener 2015; "Fronteres", Teatre Nacional de Catalunya, escenografia de Quim Roy, maig 2014; "La dona vinguda del futur", Teatre Nacional de Catalunya, escenografia de Sebastià Brosa, març 2013.

Com ha il·luminadora actualment està treballant amb el projecte "Moaré", espectacle de dansa que s'estrenarà al Festival Grec del 2017. Ha treballat en algun espectacle teatral esmentat anteriorment. També ha dissenyat 2 instal·lacions luminiques per al festival LlumBCN, febrer 2014 i febrer 2015. Ha col·laborat amb la cooperativa d'arquitectes LaCol en el projecte CREATIVITY dissenyant la il·luminació per aquest espai en el CosmoCaixa, desembre 2015.

També destaquen la instal·lació artística de l'aparador del Palau Robert per a l'exposició "Les actrius catalanes del S.XX"; i la instal·lació escenogràfica per al grup musical Bongo Botrako per a la seva gira internacional, febrer 2014.

VESTUARI

CARLOTA RICART AMENÓS

Neix a Barcelona l'any 1990 i estudia Escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona, on inicia la seva vida professional amb l'escenògraf Jose Novoa.

Amb ell ha fet entre d'altres, les ajudanties dels espectacles de Nao Albet i Marcel Borràs (La monja enterrada en vida, Atraco, paliza y muerte en afganaspach) o la de l'Art de la Comèdia, dirigida per Lluís Homar, a la Sala Gran del Teatre Nacional de Catalunya. També ha treballat d'ajudant per a Antonio Belart (Sòcrates, dir. Josep Maria Pou), César Olivar (Les noces de Figaro), Beatriz San Juan (Bruixes de Salem) o Montse Amenós (La note da cote, Mar i Cel, L'anaguet lleig) en espectacles de Carme Portaceli (Només són dones al TNC, Krum al Teatre Lliure o El President al TNC).

També ha dissenyat i realitzat estampats i acabats tèxtils per Tirant lo Blanc, al Teatre Nacional de Catalunya. Ha dissenyat, d'altre banda, vestuaris d'espectacles de Paco Mir o Pere Planella i s'ha iniciat en el cinema fent de primera assistent i sastressa a la TVmovie El Cafè de la Marina.

Amb la companyia El Eje va fer el vestuari de l'espectacle Soliloquejar amb algú, una experiència que la farà tenir ganes de seguir col·laborant amb aquesta companyia.

Per acabar, s'ha de dir que ha fet també petites incursions en el món de la moda i la il·lustració i que actualment està treballant amb la companyia Obskené en el disseny del vestuari del seu proper projecte "Ciutat de vidre", guardonat amb el premi Adrià Gual i dirigit per Ricard Soler.

IL·LUMINACIÓ

MARC SALICRÚ

Inicia el seu recorregut a Can Xalant, Centre de Creació i Pensament

Contemporani de Mataró, l'any 2009 on hi té residència com a artista fins el 2013. Es forma en workshops de cinema, programació, tecnologia expressiva, i control d'audiovisuals a Hangar, Telenoika i ESCAC mentre cursa els estudis d'escenografia a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Combina el teatre amb la música com a membre de The Free Fall Band.

Ha dissenyat la il·luminació de WOHNWAGEN d'Els Malnascuts, Amanda T d'Àlex Mañas, Like si lloras d'Els Malnascuts, WASTED d'Íntims Produccions, Soliloquejar amb Algú de Roger Torns a la Seca – Espai Brossa i de You Say Tomato, de Joan Yago, estrenada a la Sala Muntaner de Barcelona i dirigida per Joan Maria Segura, amb qui també estrenarà a la mateixa sala, Boges de Jose Pascual Abellán amb disseny d'espai i llum.

També ha treballat com ajudant de Montse Amenós, Lluç Castells, Pep Durán, Jose Novoa i l'il·luminador Albert Faura a diversos espectacles com Patetisme il·lustrat de Carlos Santos, El professor Bernhardt de Xavier Albertí, El coratge de matar o la Triologia Tot Pels Dinners (La Brutal).

Ha treballat amb la companyia Lleidetana Íntims Produccions en la seva última obra, Wasted, de Kate Tempest, dirigida per Iván Morales i estrenada a FiraTàrrrega 2015 amb disseny d'espai.

En els darrers mesos ha fet d'ajudant de l'escenògrafa i figurinista Montse Amenós a l'espectacle Patetisme Il·lustrat de Carles Santos estrenat a Temporada Alta i a la sala Tallers del TNC i actualment és també ajudant dels escenògrafs Lluç Castells i Jose Novoa a l'espectacle de Xavier Albertí, El Professor Bernhardt, de Schnitzler, a la Sala Gran del Teatre Nacional de Catalunya.

SO I ARRANJAMENTS

MÜRFILE

Mürfile és cantant, compositora, realitzadora, editora, actriu. Dona polifacètica que alterna la seva faceta de realitzadora amb la de cantant i a estones es diverteix fent d'actriu.

Mürfile va estudiar cinema a l'ESCAC i des de llavors s'ha desenvolupat en l'àmbit audiovisual. Ha fet videoclips per a bandes nacionals i internacionals (Lydia Lunch), ha fet spots d'obres de teatre (La família irreal, Scaramouche...), tràilers, projeccions per a obres de teatre (per a David Selvas, Julio Mnarique, J.M.Mestres, Pau Miró...), projeccions per a esdeveniments com el de la Inauguració del Tricentenari de 1714 a la Seu de Lleida o les projeccions per a l'acte de l'onze de setembre de 2016, la realització del making-off "O-Scaramouche" i el documental "40 anys de Dagoll Dagom", continguts de video de xarxes socials per al musical Mar i Cel i un llarg etcètera.

Ha col·laborat en teatre i dansa. Va fer gira per diverses capitals del món amb la companyia de dansa Lanònima Imperial (tocava i cantava en directe amb tres ballarines). Va actuar en l'obra de teatre Llibert, de Gemma Brió, en la que interpretava, cantava i tocava en directe (la peça ha guanyat dos premis Butaca i ha estat nominada a dos Premis Max).

Mürfile ha editat 5 discs en 10 anys, ha girat per tota Espanya i ha tocat a Mèxic, USA i Alemanya. Ha col·laborat en teatre i dansa.

PRODUCCIÓ ANNA RIUS

Dedicada des del 2007 a les tasques de producció, Anna Rius dirigeix des del 2010 Mola Productions, s.l., empresa dedicada a la producció i explotació teatral.

Comença a funcionar com a tal amb la reposició d'espectacles com "Primer Amor" amb Pere Arquillué i dirigit per Miquel Gorriz, l'explotació de muntatges com "Sobre els danys del tabac i les ostres", "Conte de Nadal", J.V Foix Quartet, La Màgia d'en Calders...

Ha realitzat la producció d'"Afterplay" i "Penso en Yu" dirigits per Imma Colomer, "Flames a la fosca" dirigit per Teresa Vilardell...

Entre els seus últims treballs destaca la coproducció els espectacles "Els veïns de dalt" de Cesc Gay i "Art" de Yasmina Reza.

En imatge audiovisual ha coproduït el programa de TV3 "Teatral" i el documental "Una infància per caritat".

Cartell promocional de ART de Yasmina Reza.

***Einer von Euch unter Euch mit Euch, Martin Kippenberger**

AJUDANT DIRECCIÓ

ANNA SERRANO

Estudia teatre musical al Memory, acting al London Drama School, Direcció i Dramatúrgia amb Magda Puyo, Pablo Ley, Carme Portacelli, Josep Galindo i Jordi Prat i Coll. També estudia creació teatral amb Ivan Morales i és graduada en Comunicació Audiovisual per la UPF.

Es coordinadora del laboratori de creació jove Els Malnascuts.

Ha dirigit els espectacles WOHNWAGEN (La Seca-Espai Bros-sa) i LIKE SI LLORAS (Sala Beckett).

Ha fet ajudanties de direcció a FUSELLS (Almeria Teatre), DI-GUE'M LA VERITAT (Festival Grec), VIURE SOTA VIDRE (Círcol Maldà i Sala Beckett), (A)MURS (Versus Teatre), MRS. DEATH (Versus Teatre), UTOPIES (Festival Grec), entre d'altres.

Ha dut a terme diferents tasques com Comunicació i Premsa (F.R.A.U. o VESPRES DE LA BEATA VERGE), Direcció i guió de ci-nema (NADIA), Producció teatral (NEW ORDER), entre d'altres.

També exerceix de professora de interpretació i com actriu en diferents muntatges teatrals, curtmetratges i videoclips.

AJUDANT DE PRODUCCIÓ

CLARA MATA

Actualment treballant de becària al servei d'informàtic de la UPF, on està acabant els estudis de Comunicació Audio-visual ha fet d'ajudant de direcció i guionista de "Celebra-ció" curtmetratge seleccionat al Festival de San Sebastian 2016; com a directora de Producció ha treballat a "L'Home Llop" (2015), llargmetratge de final de carrera de l'ES-CAC, "Río muerto" (2016) i "Hoquei" (Maig 2015, teaser ESCAC). Ha fet d'Script en els projectes de l'ESCAC "Wasp" i "Hoquei". En la figura d'auxiliar de producció ha parti-cipat en el llargmetratge de la UPC "La Rosa és morta". També ha fet d'elèctric a "PIM PAM" (Març 2015, projecte final UPF).

Wohnwagen de Rémi Predère

our time
will come

***Our time will come , Banksy.**

INTÈRPRETS

ERIC BALBÀS

Sortit del Institut del Teatre, ha completat la seva carrera fent cursos d'interpretació amb Fernando Piernas, Will Keen, Tonucha Vidal, Andrés Lima, Nuria Legarda, Agustí Estadella i de biomecànica amb Moreno Bernardi.

Els seus últims treballs en teatre han estat AQUÀRIUM d'ell mateix, SOLILOQUEJAR AMB ALGÚ amb El Eje, FAMYLIA de The Mamzelles Teatre, AL COMENÇAMENT de Boris Rotenstein, OBSOLESCENCE i CEL·LULES T amb El Eje, SE FUE EN UN BARCO de Joan Vàquez, NO PUJARÀS AL ÀTIC de Jumon Erra, ANTÍGONA.GARZÓN de Boris Rotenstein, entre d'altres.

A la Tv l'hem pogut veure a CARLOS REY EMPERADOR de Diagonal Televisió per a TVE o al film canadenc Les êtres chers.

INTÈRPRETS

MARIA HERNÁNDEZ

Sortida del Institut del Teatre ha completat la seva carrera amb professionals com Nuria Legarda (Entrenament Daulte), Pep Vila (clown) i Moreno Bernardi (Biomecànica). Actualment es troba a Argentina cursant cursos a Timbre4 (Claudio Tolcachir) i al Sportivo Teatral (Ricardo Bartís).

Els seus últims treballs han estat CARNE VIVA de Denise Despeyroux (Buenos Aires), SOLILOQUEJAR AMB ALGÚ amb El Eje, CHECKMATE de Santi Serratosa, CEL·LULES T i OBSOLESCENCE amb El Eje, ATRAPADOS EN LA RED de la companyia Re-Teatreo i GEMMA PÈL amb la companyia sortida d'El Galliner.

Ha participat en curtemetratges com LARA LOVE de Eva Duran de o ANNA de Cristina Sánchez.

INTÈRPRETS

MAR PAWLOWSKY

Sortida del Institut del Teatre ha completat la seva carrera amb professionals com Nuria Legarda (Entrenament Daulte), Isaac Alcaide i Moreno Bernardi (Biomecànica).

Els seus últims treballs han estat CAPTIUS de Jordi Manau i Laura Cabello, SOLILOQUEJAR AMB ALGÚ amb El Eje, LES ESTREBADES D'UNA PINTA TRENCADA de Antonio Calvo, OBSOLESCENCE i CEL·LULES T amb El Eje, EXORCISMES D'UNA NIT D'ESTIU lectura dramatitzada de Marc Rosich i LA PORTA RASHÔ de Jordi Vilà.

Ha participat en el llargmetratge REQUISITOS PARA SER UNA PERSONA NORMAL de Leticia Dolera i a TOTS VOLEM EL MILLOR PER ELLA de Mar Coll.

Ha televisió l'hem pogut veure a LA RIERA de TV3.

Actualment forma part del projecte Els Malnascuts d'enguany i properament estrenaran CAPTIUS de Laura Cabello i dirigit per Jordi Manau, a la Sala Beckett.

INTÈRPRETS

MARC RIBERA

Sortit del Institut del Teatre i Eòlia, s'ha format com a professor d'Entrenament actoral Daulte i ha entrenat gimnàstica artística al CAR. Imparteix classes de interpretació a la Central de Teatre.

Els seus darrers treballs són INVADIR JAPÓN de Roger Torns, ENAMORARSE ENCIMA d'Amanda Gris, SOLILOQUEJAR AMB ALGÚ amb El Eje, WOYZECK CADUCAT de Roger Torns, LA CABRA de Valeria Villar, OBSOLESCENCE i CÈL·LULES T amb El Eje, LA TERCERA PARTE DEL MAR de Valeria Villar, LA FESTA DE LES CADIRES de Roger Torns, LA VENTAFocs AMB RITME DELS '50 de La Roda Produccions de la companyia o VETE A LA MIERDA, MI AMOR de Retorcia Teatre.

A la Tv l'hem pogut veure a LA RIERA de TV3.

COMPANYIA

ELEJE

Amb tres espectacles a les nostres esquenes (Cèl·lules T, Obsolescence i Soliloquejar amb algú), i un altre assajant-se (Danny and the deep blue sea) El Eje ens estem fent un lloc dins del teatre català.

Els nostres espectacles parlen de outsiders , persones que, per una raó o altra, es veuen desplaçats, maltractats i/o oblidats de la resta de societat. Els nostres espectacles estan plens de vida i de colors vius (estampa de la nostra joventut) i també estan plens de música i de foscor per acabar contrastant el silenci i la llum que emeten totes les ànimes.

Eugenio Barba deia que un espectacle teatral és impossible de dur a terme si no es fa sota una xarxa familiar, de convivència i de confiança. La nostra companyia neix a partir de l'amistat que ens uneix.

El voler fer la teva feina amb la gent que estimes pot confondre's amb una certa actitud pueril; a nosaltres ha estat el que ens ha donat l'empenta per donar forma a tot allò que ens uneix. Entenem que la vida és de qui la mossega amb força, i per tant volem ser el nostre propi motor per a treballar. En les creacions hi trobem el moviment que ens mantindrà en vida.

Vam parir la companyia per crear i començar des de sota, perquè a sota hi ha totes les coses aprehensibles; per fer la feina dura, perquè només així s'entén la professió teatral en la seva totalitat. Volem fer un teatre honest, compromès i cru; i això només ho podem avalar amb la feina, suant i treballant com artesans per a una interpretació original i de qualitat.

*Campbell's soup, Andy Warhol.

ANNEX

ESCENES

(...)

NIL: Dijous mal rotllo.

MARC: Mal rotllo per què?

NIL: Perquè l'endemà curro.

MARC: Doncs vas a treballar amb ressaca. Total pel que has de fotre allà.

NIL: Que no, que és un marron, Marc. Passo de que em fotin al carrer.

MIA: On treballes?

NIL: A un súper.

MARC: Una feina fantàstica. Col·locar llaunes, portar comandes a casa de iaies... Apassionant.

NIL: Què vols? És la que hi ha. (A Mia) La teva feina sí que mola.

MIA: Ta bé. Però currar de nits també és un pal a vegades. Al principi fa gràcia, amb el rotllo copes i música i parlar amb la gent. Tot i que sempre hi ha algun plasta que t'amarga la nit.

MARC: Espero que no siguem nosaltres.

MIA: De moment encara no. Ei, que m'agrada aquesta feina. Coneixes gent, bona música, beus una mica massa... Però que arriba un punt que no saps ni com és la llum del sol. Vius com un puto vampir.

MARC: La vida del artista, no?

MIA: (Somriu.) També és veritat. Em queixo per vici. I tu de què cures?

MARC: Ara de res.

NIL: Perquè no li cal.

(...)

(...)

MARC: Però ho havia de fer. Potser hauria pogut passar, i anar fent, i igual m'hauria acabat acostumat a la seva olor. Tant que potser al final ni l'hauria notat. L'hauria acabat integrant a la meua vida. Per la força del costum. Però no vull estar així amb algú, saps? Perquè se t'anestesia tot i estàs allà com podries estar a qualsevol altre lloc o amb qualsevol altre persona. Com els meus pares que estan junts perquè mira... fa tant de temps que ho estan que... O com tanta altra gent. Aquesta puta merda burgesa de no fer res, no canviar res, que res trontolli, sense cap risc, sobretot que no hi hagi canvis, problemes... Els problemes són el que et fa tirar endavant, el que et fa sentir viu, en definitiva. La comoditat, el costum, l'ordre són la mort. La vida és caos. Entropia, company. No podem viure en un... anticicló perpetu que sembla còmode i agradable però que t'acaba ofegant perquè converteix la teua vida en un puto desert. La nostra vida no ha de ser així, no creus?

(...)

(...)

LARA: No dius res?

NIL: Hòstia, no sé... és que m'he quedat... No m'ho esperava gens.

LARA: No ja... Ni jo tampoc.

NIL: Però n'estàs segura?

LARA: Sí.

NIL: No et pots haver equivocat ni res.

LARA: No. Estava claríssim.

NIL: Hòstia...

LARA: Què?

NIL: No, que... no m'ho puc ni creure.

LARA: Ni jo. Però et fa il·lusió?

NIL: A tu te'n fa?

LARA: Ja ho saps que sí. Molta. Era el que volíem, no?

NIL: Vam dir que si passava passava, però...

LARA: Però què?

NIL: Que tampoc ho hem anat a buscar. I tan de pressa? Hòstia, a la penya li costa molt. N'hi ha que estan un any o més intentant-ho i no saltres... És que no pot ser que hagi passat tan ràpid.

LARA: Doncs ha passat.

NIL: No m'ho esperava. Ara no ho esperava.

LARA: Escolta, vas dir que tu també volies. O m'ho vas dir per dir? Perquè et pensaves que no passaria?

NIL: L'únic que dic és que no m'esperava que fos ja. És que és molt fort, Lara. Vull dir...

LARA: Si no volies ho hauries pogut dir i no hauríem arribat a-

NIL: Que no estic dient això! Que no m'escoltes, Lara.

LARA: Sí que t'escolto.

NIL: Em fa molta il·lusió, vale?

LARA: Doncs no ho sembla.

(...)

(...)

MIA: Ho sap?

MARC: El què?

MIA: Que estàs enamorat d'ell.

MARC: Jo? (Riu) No, no. No m'agraden els tios.

MIA: Molt bé. Si tu ho dius.

MARC: No. No m'agraden.

MIA: Així que t'agraden les ties.

MARC: Algunes.

MIA: Està bé saber-ho.

MARC: Però tu no.

MIA: Hòstia, vas...

MARC: Ho dic perquè no hi hagi malentesos. Que no et pensis que vull lligar. Eh, i trobo que ets molt guapa, i divertida, i cantes bé. Però... jo no sóc per tu.

MIA: Ets ben... curiós, eh? "Jo no sóc per tu". No m'ho havien dit mai això. I mira que m'han dit coses.

MARC: M'ha semblat que seria pitjor que t'hagués dit que tu no ets per mi.

MIA: (Riu) Sí clar, és tan diferent... I per qui creus que sóc?

MARC: Per un altre.

MIA: (Riu) Molt bé, tio. Estic triomfant, pel que veig. Jo que ja m'havia fet a la idea de seduir-te i tenir un novio ric que em produís el disc...

MARC: D'això en podem parlar.

MIA: De què? De produir-me el disc?

MARC: Sí. Tot depèn del que tu em puguis oferir a canvi.

(...)

(...)

El Nil segueix pintant damunt la tela. Les seves pinzellades són violentes. Cada cop més. Beu. Pinta amb ràbia. Escriu sobre el fons vermell 0,99E, 9,99E, 99,99E, 999,99E, 9.999,99E, 99.999,99E. Li comencen a caure llàgrimes mentre ho fa. Beu un glop de vodka. L'escup damunt la tela. Buida damunt la tela el que queda a l'ampolla de vodka. Els números es desfan. Agafa la tela i l'estripa.

Música de supermercat.

(...)

(...)

El Nil segueix pintant damunt la tela. Les seves pinzellades són violentes. Cada cop més. Beu. Pinta amb ràbia. Escriu sobre el fons vermell 0,99E, 9,99E, 99,99E, 999,99E, 9.999,99E, 99.999,99E. Li comencen a caure llàgrimes mentre ho fa. Beu un glop de vodka. L'escup damunt la tela. Buida damunt la tela el que queda a l'ampolla de vodka. Els números es desfan. Agafa la tela i l'estripa.

Música de supermercat.

(...)

(...)

LARA: D'aquí no se'n va fins que no em digui què collons està passant aquí. O prefereixes dir-m'ho tu, Nil?

El Nil abaixa la vista.

MARC: Mai ha estat enamorat de tu. Sento dir-t'ho així d'aquesta manera però... és que no sé fer-ho millor.

NIL: No m'ho puc creure...

MARC: Jo tampoc em puc creure que hagi arribat fins aquí, Nil. (A la Lara) He sigut imbècil de no haver-t'ho dit fa temps. Creia que no n'havia de fer res de les vostres coses. Però fa temps que ho veig i... Jo t'estimo molt al Nil, ja ho saps. Però no m'agrada el que el que li has estat fent a la Lara durant tot el temps que heu estat junts.

NIL: Però què collons estàs fent, fill de puta?!!

MARC: El que fa temps que hauria d'haver fet. No entenc perquè està amb tu, perquè mai ha volgut estar-hi.

LARA: No és veritat...

MARC: Lara... S'ho ha fet amb tantes altres... Des del primer dia que veu començar a sortir junts. I jo li deia, t'ho juro que li deia: deixa a la Lara i folla amb qui vulguis però no li facis això. No s'ho mereix.

NIL: (Es llença damunt Marc i el comença a pegar) Surt de casa meva fill de puta!! Mal parit de merda, que tot el que toques ho destrosses!!

El Marc cau al terra.

(...)

CONTACTE

ELEJE

690.127.042

elejecia@gmail.com

<https://elejecia.wix.com/eleje>